

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 309/04-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. októbra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Dušana Kováča, bytom B., Ing. Ľubice Hitkovej, bytom B., a Aleny Poláčekovej, bytom B., zastúpených JUDr. T. P., Advokátska kancelária, B., pre namietané porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd konaním Obvodného pozemkového úradu v Bratislave, Krížna 52, vo veci vedenej pod sp. zn. 090/2859/099/99 a Krajského úradu v Bratislave pri prechode agendy z Okresného úradu Bratislava I na Obvodný pozemkový úrad v Bratislave a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Dušana Kováča, Ing. Ľubice Hitkovej a Aleny Poláčekovej **o d m i e t a** pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. septembra 2004 doručená sťažnosť Dušana Kováča, bytom B., Ing. Ľubice Hitkovej, bytom B., a Aleny Poláčekovej, bytom B. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených JUDr. T. P.,

Advokátska kancelária, B., pre namietané porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) konaním Obvodného pozemkového úradu v Bratislave, Krížna 52 (ďalej len „obvodný pozemkový úrad“), vo veci vedenej pod sp. zn. 090/2859/099/99 a Krajského úradu v Bratislave (ďalej len „krajský úrad“) pri prechode agendy z Okresného úradu Bratislava I (ďalej len „okresný úrad“) na Obvodný pozemkový úrad v Bratislave.

Sťažovatelia uviedli, že si uplatnili reštitučný nárok na bývalom Pozemkovom úrade Bratislava – mesto 16. decembra 1992. Pôvodná agenda tohto úradu, okrem iného aj ich návrh vedený pod sp. zn. 1108/92, bol dňom účinnosti zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 222/1996 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov odstúpený okresnému úradu, odboru regionálneho rozvoja odvetvových vzťahov, pod sp. zn. 090/11868/001/98-MI. Agenda tohto úradu prešla po účinnosti zákona č. 518/2003 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov a o zmene niektorých zákonov na obvodný pozemkový úrad, kde je ich vec vedená pod sp. zn. 090/2859/099/99.

Sťažovatelia namietajú prietahy v konaní zo strany obvodného pozemkového úradu, ktorý teraz vybavuje ich žiadosť. Tiež namietajú, že krajský úrad porušil ich základné práva, pretože nezabezpečil prechod agendy medzi pôvodným (okresným úradom) a novovzniknutým (obvodným úradom), čím sa mal podieľať na vzniknutom porušení základných práv.

Sťažovatelia žiadali vysloviť, že obvodný pozemkový úrad a krajský úrad porušili ich základné práva zaručené čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Žiadali tiež, aby ústavný súd vydal príkaz, aby oba úrady prestali porušovať ich základné práva a vo veci

konali a rozhodli a aby obaja porušovatelia základných práv uhradili nemajetkovú ujmu v sume 300 000 Sk.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Otázkou subsidiarity sa ústavný súd zaoberal vo viacerých svojich rozhodnutiach a uviedol, že zásadne nie je oprávnený prijať sťažnosť na ďalšie konanie, ak existuje všeobecný súd, ktorý v súlade so všeobecnou právomocou podľa čl. 142 ods. 1 ústavy má aj zákonom vymedzenú právomoc konať o ochrane konkrétneho základného práva alebo

slobody. Prijatie takej sťažnosti vylučuje nedostatok právomoci ústavného súdu vyjadrenej v čl. 127 ods. 1 ústavy ako princípu subsidiarity (napr. II. ÚS 130/02).

Podľa čl. 142 ods. 1 ústavy do právomoci všeobecných súdov patrí aj rozhodovanie o trestnoprávných a občianskoprávných veciach.

Ústavný súd vo veci sp. zn. II. ÚS 275/04 uviedol, že ak má sťažovateľ možnosť domáhať sa ochrany svojich práv pred všeobecným súdom podľa čl. 127 ods. 1 in fine ústavy, je vylúčená právomoc ústavného súdu. Nedostatok právomoci ústavného súdu na konanie nemožno odstrániť.

Ústavný súd sa pri zakladaní svojej právomoci riadi zásadou, že všeobecné súdy sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Z uvedeného dôvodu je ústavný súd príslušný až vtedy, keď nie je daná právomoc všeobecných súdov (napr. II. ÚS 13/01).

Predmetom kritiky sťažovateľov je postup obvodného pozemkového úradu v ich reštitučnej veci, pričom prietahy mali ovplyvniť aj nedostatky pri kreovaní nových úradov, ktoré pripisujú krajskému úradu, čo malo ovplyvniť tiež dĺžku konania v ich veci.

Podľa ustanovenia § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účinného od 1. septembra 2003 v správnom súdnictve preskúmajú súdy na základe žalôb aj postup orgánov verejnej správy. Podľa § 244 ods. 3 citovaného zákona sa postupom správneho orgánu rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 246 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku na takýto postup je vecne príslušný krajský súd.

To sa týka celého napadnutého konania vrátane údajných prietahov vzniknutých kreáciou nových úradov, ktoré sťažovatelia pripisujú krajskému úradu.

Z týchto dôvodov ústavný súd sťažnosť odmietol pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

Vzhľadom na zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku sťažovateľov na ochranu ústavnosti bolo už potom bezpredmetné rozhodovať o ich ďalších nárokoch.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. októbra 2004